

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118207204
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118207204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému: T. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX R. č. XXX, o zaplatenie 267,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 26. februára 2019 č.k. 17Csp/94/2018-29 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 267,56 eura, náhradu poštovného vo výške 1,45 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu, žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca je vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady za služby v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou je platiteľom úhrady a je tiež evidovaný ako platiteľ elektrickej energie. Zo sumára predpisov a platieb a prehľadu predpisov a platieb žalobcu vyplýva, že v období od 01. 03. 2012 do 31. 05. 2017 predpísal žalovanému úhradu za poskytnutie služieb v sume 298,41 eura, t.j. za mesiac 4,64 eura a žalovaný mu zaplatil 41,76 eura, preto má nedoplatok 256,65 eura. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku v celkovej výške 256,65 eura vrátane poštového 1,45 eura do 30 dní od doručenia výzvy, inak bude požadovať zaplatenie tejto sumy so zmluvnou pokutou 17 eur prostredníctvom súdu. Výzva bola žalovanému doručená 21. 06. 2017. Z potvrdenia Slovenskej pošty a.s. mal preukázané, že poštovné od 01. 01. 2016 do 30. 09. 2016 bolo 1,40 eura, od 1. 10. 2016 doposiaľ bolo 1,55 eura a od 1. 10. 2016 doposiaľ pri podaní cez elektronický podací hárok bolo 1,45 eura. Žalovaný v uvedenej lehote dlh nezaplatil.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 písm. a/, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, ods. 2, § 10 ods. 5, § 13 zákona číslo 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z.z.“).

1.3. Konštatoval, že žalovaný neplatil pravidelne žalobcovi koncesionárske poplatky, je evidovaný od februára 2012 ako odberateľ elektriny v danom odbernom mieste a jeho matka Q. X. bola v evidencii platiteľov v danom odbernom mieste odhlásená od februára 2012 z dôvodu ukončenia odberu. Žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu zo dňa 14. 06. 2017, na základe ktorej bol vyzvaný na zaplatenie sumy vo výške 256,65 eura, pričom predmetná výzva mu bola riadne doručená, čo preukázal žalobca v konaní

fotokópiou doručeny predmetnej výzvy. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, v dôsledku čoho mu vznikol nedoplatok na neuhradených platbách za obdobie od 01. 03. 2012 do 31. 05. 2017, v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, z ktorých by súd mal preukázať úhradu alebo zánik záväzku zaplatením (tvrdil vo svojom písomnom odpore žalovaný), alebo z iného dôvodu, ako zaplatením, prípadne akúkoľvek zmenu záväzku a vzniknutý nedoplatok neuhradil ani na základe výzvy žalobcu. Žalobca, ako vyberateľ tejto úhrady, predpísal žalovanému, ktorý je platiteľom úhrady, v období od 01. 03. 2012 - 31. 05. 2017 sumu 298,41eura, z ktorej mu žalovaný zaplatil iba 41,76 eura. Žalovaný má preto na úhradách nedoplatok vo výške 256,65 eura. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi žalovanú sumu v celom rozsahu.

1.4. V konaní bolo preukázané, že žalobca písomne vyzval žalovaného na zaplatenie tohto nedoplatku, čím mu vznikli náklady na poštovné v sume 1,45 eura. Žalovaný úhradu a ani náklady za poštovné žalobcovi nezaplatil, preto je povinný podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. zaplatiť žalobcovi aj pokutu 17 eur a podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady na poštovné 1,45 eura.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný namietajúc, že koncesionárske poplatky platila matka, ktorá na odbernom mieste žije a býva, poplatky platil aj on, takže im narastali neprávom vedené platby od dvoch platiteľov na odbernom mieste. Od októbra 2011 na odbernom mieste nebýva, býva v B. ale platiteľkou by mala byť jeho matka, s čím ona aj súhlasí a žiada nastoliť poriadok v koncesiách tak, ako je pravda. Matka býva sama v dome od roku 2011 a je právoplatnou platiteľkou. Roky platili koncesionárske poplatky obaja a to nezákonne. Odvoláva sa proti rozsudku súdu prvej inštancie a žiada, aby záležitosť bola podľa pravdy vyriešená.

3. Žalobca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného iba uviedol, že s tvrdeniami žalovaného nesúhlasí, tieto považuje za nepreukázané a irelevantné vo vzťahu k predmetu konania. Žiada, aby odvolanie žalovaného ako nedôvodné bolo zamietnuté a rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdený. Zároveň žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. V predmetnej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy vo výške 250,56 eura z titulu nezaplatených koncesionárskych poplatkov za obdobie od 01. 03. 2012 do 31. 05. 2017, ďalej sumy 17 eur z titulu pokuty podľa § 10 zákona č. 340/2012 Z.z., spolu 267,56 eura a poštovného v sume 1,45 eura.

5.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a skonštatoval, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, že koncesionárske poplatky žalobcovi zaplatil.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný, podal v zákonnej lehote odvolanie a namietal, že žalovaný neoprávnene poberal koncesionárske poplatky od jeho matky a aj od neho. Svoje tvrdenia však žiadnym dôkazom nepreukázal.

6. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

6.2. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmačej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

6.3. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúci prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd iba dodáva, že platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania, tzv. koncesionárske poplatky, upravuje zákon číslo 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v znení neskorších predpisov.

8.1. Ako vyplýva zo zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 3 písm. a/ v spojení s § 7 ods. 1), fyzickej osobe, ktorá je evidovaná ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome, vzniká povinnosť platiť úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, teda odberateľom elektriny. Povinnosť platiť úhradu teda vzniká zo zákona v spojení so skutočnosťou, že sa fyzická osoba stane odberateľom elektriny. Žalobca nie je povinný takejto osobe zasielať žiadnu výzvu na plnenie jej povinnosti platiť úhradu, ani žiadne poštové poukážky (šeky), či inak ju na plnenie jej zákonnej povinnosti vyzývať. Povinnosť žalobcu vyzvať platiteľa na plnenie úhrady vzniká podľa uvedeného zákona (§ 10), až keď je platiť s platením úhrady v omeškaní. Až po takejto výzve, ak platiteľ dobrovoľne omeškanú úhradu nezaplatí, je žalobca oprávnený sa zaplata úhrady, spolu s pokutou a nákladmi na poštovné spojených s výzvou, domáhať cestou súdu. Splnenie uvedenej povinnosti žalobcu - vyzvať žalovaného ako platiteľa úhrady, ktorý je v omeškaní, na zaplata úhrady, bolo v konaní vykonaným dokazovaním preukázané. Žalobca predložil súdu prvej inštancie výzvu na zaplata úhrady adresovanú žalovanému zo dňa 14. 06. 2017, ako aj fotokópiu doručky zo zásielky, ktorou táto výzva bola doručovaná žalovanému na adresu Golianovo 315. Podľa doručky žalovaný doručovanú výzvu

žalobcu prevzal dňa 21. 06. 2017, čo na doručenke potvrdil svojím podpisom. V danom konaní teda bolo preukázané, že žalobca si splnil svoju zákonnú povinnosť vyzvať žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom v oblasti rozhlasového vysielať a televízneho vysielať. Žalovaný si ani na túto výzvu svoju povinnosť zaplatiť úhradu nespĺnil a žalobca sa preto dôvodne domáhal splnenie tejto povinnosti (vrátane povinnosti zaplatiť pokutu a náklady na poštovné spojené s výzvou) žalovaného cestou súdu.

8.2.Z vykonaných dôkazov súd prvej inštancie urobil správny právny záver o tom, že žalobca požadoval úhrady v zmysle zákona číslo 340/2012 Z.z. za obdobie od 01. 03. 2012 do 31. 05. 2017 v sume 4,64 eura za mesiac. Dlhá suma za 54 neuhradených mesačných predpisov predstavuje výšku 250,56 eura. Žalovaný však aj napriek výzve žalobcu si svoju povinnosť nespĺnil.

8.3. Žalovaný v podanom odpore namietal, že koncesionárske poplatky platil on a aj jeho matka, ktorú skutočnosť však vôbec nepreukázal. Odvolací súd iba poznamenáva, že Civilné sporové konanie je kontradiktórne, strany majú v spore povinnosť tvrdenia a tiež povinnosť dôkaznú. Žalobca v žalobe jasne vymedzil, ktoré obdobie je predmetom sporu, a k tomuto obdobiu doložil aj dôkaz o prehľade predpísaných a uhradených platieb, z ktorého súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal. Za situácie, že žalovaný tvrdil, že koncesionárske poplatky platil on a aj jeho matka, bolo jeho povinnosťou túto skutočnosť jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti preukázať. Toto dôkazné bremeno svojho tvrdenia však žalovaný neunesol a súdu prvej inštancie nepredložil o tom žiadny dôkaz.

9. V tejto súvislosti odvolací súd iba poukazuje na vyjadrenie žalobcu zo dňa 20. 12. 2018 (č.l. 18 spisu), v ktorom žalobca uvádza, že na základe údajov, ktoré mu ako súbor dát poskytujú dodávatelia elektriny, resp. prevádzkovatelia distribučnej sústavy, eviduje v žalovanom období na odbernom mieste R. ako odberateľa elektrickej energie žalovaného. Žalobca preto nemohol vychádzať z iných skutočností. Matka žalovaného, Q. X. bola v evidencii platiteľov v danom odbernom mieste odhlásená od februára 2012 z dôvodu ukončenia odberu. Opak tohto tvrdenia žalobcu žalovaný nepreukázal.

10. Na základe týchto skutočností, odvolací súd, po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaného, dospel k jednoznačnému záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku a preto podľa § 387 ods. 1 CSP ho potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje na dôvody tohto rozsudku, keďže aj s týmito sa v plnom rozsahu stotožnil.

10.1. Odvolací súd sa stotožnil aj s priznaním pokuty vo výške 17 eur, nakoľko tento nárok žalobcu vyplýva z ustanovenia § 10 ods. 3 zákona číslo 340/2012 Z.z.. Keďže podľa § 10 ods. 2 tohto zákona má vyberateľ úhrady právo aj na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady, odvolací súd sa stotožnil aj s priznaním sumy 1,46 eura z titulu poštovného, žalobcovi. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca zaslal žalovanému v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 zákona číslo 340/2012 Z.z. výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, preto mu vznikol nárok na zaplatenie poštovného.

11. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vypořadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v podanom odvolaní.

11.1. V danom odvolaní odvolateľ v podstate iba namieťa, že on na adrese odberného miesta žil do októbra 2011, odvtedy žije v B., na odbernom mieste býva jeho matka, ktorá je platiteľkou, s čím aj súhlasí.

11.2. K tejto námietke odvolateľa sa odvolací súd už vyjadril v odôvodnení tohto rozhodnutia, keďže žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by za uvedené obdobie nebol evidovaným platiteľom elektriny na odbernom mieste R. XXX, teda nevyvrátil tvrdenia žalobcu, jeho povinnosť platiť koncesionárske poplatky na uvedenom odbernom mieste trvá. Žalovaný nepreukázal zaplatenie dlžnej sumy za uvedené obdobie, preto odvolací súd túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12.O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému. O výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP samostatným rozhodnutím.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v B. pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).